

DEPUTAT ÎN PARLAMENTUL REPUBLICII MOLDOVA

MD-2073, Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt 105

www.parlament.md

14 noiembrie 2013

173 nr. 20

Biroul Permanent al Parlamentului Republicii Moldova

În conformitate cu prevederile art. 73 din Constituția Republicii Moldova și prevederile art. 47 din Regulamentul Parlamentului RM, se înaintează cu titlul de inițiativă legislativă, proiectul de lege privind modificarea prevederilor art. 24, al.(3) din Legea nr. 768-XIV din 02.02.2000 privind statutul alesului local.

Anexe:

- 1) Proiectul de lege privind modificarea prevederilor art. 24, al. (3) din Legea nr. 768-XIV din 02.02.2000 privind statutul alesului local.
- 2) Nota informativă.

Gheorghe BRAȘOVSCI
Deputat în Parlament
Frațiunea Partidului Democrat din Moldova

20 11 467 13

Proiect

PARLAMENTUL REPUBLICII MOLDOVA

L E G E

**privind modificarea prevederilor art. 24, al. (3)
din Legea nr. 768-XIV din 02.02.2000
privind statutul alesului local**

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Articol unic – Legea nr. 768-XIV din 02.02.2000 privind statutul alesului local (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2000, nr. 34, art. 231), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. În art. 24, al. (3) sintagma *”în mărime de cel puțin 2 salarii minime”* se substituie cu sintagma *”stabilită de către consiliul respectiv, dar nu mai mare de 500 lei pentru o ședință”*.

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI

NOTĂ INFORMATIVĂ

la proiectul Legii privind modificarea prevederilor art. 24, al. (3) din Legea nr. 768-XIV din 02.02.2000 privind statutul alesului local

Prezentul proiect a fost elaborat ca urmare a multiplelor solicitări din partea autorităților publice locale în scopul elucidării unor situații litigioase cu privire la interpretarea articolului 24, al. (3) din Legea nr. 768-XIV din 02.02.2000 privind statutul alesului local.

Articolul 24, al. (3) prevede acordarea unei indemnizații de cel puțin 2 salarii minime alesului local care a fost invitat la ședința consiliului și a participat la ea. Astfel, prevederile trezesc ambiguități în ceea ce privește mărimea indemnizației.

În legislația Republicii Moldova termenul „salariul minim” este definit după cum urmează.

1. Legea nr. 1432-XIV din 28.12.2000 privind modul de stabilire și reexaminare a salariului minim:

„Articolul 2. Salariul minim

(1) Salariul minim reprezintă mărimea minimă a retribuției, în lei, stabilită de către stat pentru o muncă simplă, necalificată, sub nivelul căreia patronul nu este în drept să plătească pentru norma de muncă pe lună sau pe oră, îndeplinită de angajat.”

2. Codul muncii nr. 154-XV din 28 martie 2003:

„Articolul 131. Salariul minim

(1) Orice salariat are dreptul la un salariu minim garantat.

(2) Salariul minim reprezintă mărimea minimă a retribuției evaluată în monedă națională, mărime stabilită de către stat pentru o muncă simplă, necalificată, sub nivelul căreia angajatorul nu este în drept să plătească pentru norma de muncă pe lună sau pe oră îndeplinită de salariat.

(3) În salariul minim nu se includ adaosurile, sporurile, plățile de stimulare și compensare.”

Totodată, sistemul de salariu minim în Republica Moldova în afară de salariul minim de aplicație generală cuprinde mai multe nivele minime de salarizare pentru diferite categorii de angajați:

Salariul tarifar pentru categoria 1 de salarizare a Rețelei tarifare unice a angajaților din sectorul bugetar, care conform art. 14 al Legii salarizării nr. 847-

XV din 14 februarie 2002 se stabilește în mărime egală sau care depășește cuantumul minim pe țară, se stabilește prin lege. Conform situației la 1 ianuarie 2013 salariul tarifar pentru categoria 1 de salarizare constituie 800 lei pe lună sau cu 200 lei mai mare decât salariul minim pe țară;

Salariul tarifar pentru categoria I de salarizare a angajaților din instituțiile medico-sanitare publice încadrate în sistemul asigurărilor obligatorii de asistență medicală, care la fel se stabilește în mărime egală sau ce depășește cuantumul minim pe țară. Se stabilește prin Hotărâre de Guvern cu consultarea partenerilor sociali. Conform situației la 1 ianuarie 2013 salariul tarifar pentru categoria I de calificare constituie 825 lei;

Cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real, care conform art. 2 al Legii salarizării nr. 847-XV din 14 februarie 2002 reprezintă valoarea minimă obligatorie a retribuției muncii garantată de către stat pentru munca prestată de salariați în sectorul real (totalitatea unităților cu autonomie financiară, inclusiv a celor care beneficiază de dotații bugetare, indiferent de subordonarea ramurală, tipul de proprietate și forma de organizare juridică) se stabilește de Guvern după consultarea partenerilor sociali și se reexaminează anual, în funcție de creșterea sumară anuală a indicelui prețurilor de consum și a ratei de creștere a productivității muncii la nivel național. Conform situației la 1 ianuarie 2013 cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real constituie 1300 lei pe lună.

La determinarea nivelului salariului minim se ține cont de:

- condițiile economice concrete;
- nivelul salariului mediu pe economia națională;
- nivelul prognozat al ratei inflației.

Totodată, nu există o formulă prin care cuantumul salariului minim ar fi expres dependent de acești 3 indicatori. Real, modificarea mărimii salariului minim în cea mai mare parte depinde de posibilitățile bugetului public național, întrucât odată cu majorarea salariului minim urmează să fie majorate salariile la toți angajații din sectorul public și această majorare necesită acoperire bugetară.

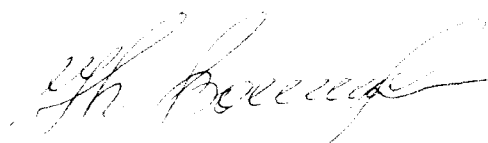
Salariul minim se reexaminează din când în când și nu există un mecanism de indexare anuală a acestuia. Dinamica salariului minim în ultimii 10 ani se caracterizează prin datele ce urmează.

de la 1.04. 2001	- 100 lei;
de la 1.01.2005	- 200 lei;
de la 1.04.2007	- 400 lei;
de la 1.01.2009	- 600 lei.

Spre deosebire de salariul minim, cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real, se indexează anual pe măsura creșterii sumare anuală a indicelui prețurilor de consum și a ratei de creștere a productivității muncii la nivel național

din aceste motive nu este rațional de a menține la art. 24 alin.(3), sintagma – „*cel puțin 2 salarii minime*”.

Astfel, modificarea propusă, reiterând principiul autonomiei locale, consfințit în Carta europeană a autonomiei locale, adoptată la data de 15 octombrie 1985, ratificată prin Hotărârea Parlamentului RM, nr. 1253-XIII din 16.07.1997 și recunoscut de Constituția RM, oferă autonomie fiecărui consiliu de a stabili mărimea indemnizației, dar nu mai mare de 500 lei pentru o ședință.

Gheorghe BRAȘOVSCHI

Deputat în Parlament

Fracțiunea Partidului Democrat din Moldova